

បញ្ជាក់ក្នុងវិវាទ

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្មករនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់លុយ បាយថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល។ ដោយឡែកភាគីក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនផ្តល់ជូនទៅតាមច្បាប់ កំណត់ឱ្យ។

២- ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្មករនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់លុយ ព្រឹម (ប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់) ជាសមាមាត្រ ពេលកម្មករឈប់មានធុរៈ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងក្រុមហ៊ុន បញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនអនុវត្តតាមច្បាប់(អនុវត្តតាមគោការណ៍កន្លងមក) ។

៣- ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្មករនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់លុយ ស្នាក់នៅ ឬលុយធ្វើដំណើរចំនួន ១៥ ដុល្លារ ក្នុងមួយខែ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនផ្តល់ ជូនតាមច្បាប់កំណត់ឱ្យ (អនុវត្តតាមគោការណ៍កន្លងមក) ។

៤- ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពកម្មករនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន សុំឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់លុយព្រឹម ចំនួន ១៥ ដុល្លារ ក្នុងមួយខែ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនអាចផ្តល់ជូនបានទេ ក្រុមហ៊ុនសុំផ្តល់ជូនទៅតាមច្បាប់កំណត់ឱ្យ ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទី ពីរ (ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៥៥ ក.ប/ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣ (អាណត្តិទី១១) ។

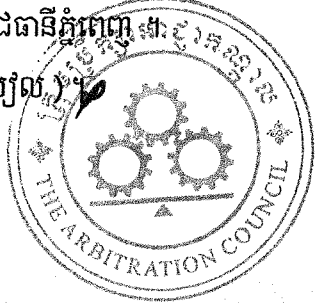
ការព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួម លេខ ១៤៦៨ ក.ប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ ៖ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិគ្រឹះលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧

(ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ៖ ថ្ងៃទី១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៣ (វេលាម៉ោង ១៤ ៖ ០០ នាទី រសៀល)។

បញ្ហានៃនីតិវិធី ៖

នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់សហព័ន្ធសហជីព កម្មករនិយោជិត លេខ ២០៧/១៣ ស.ស.ក ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីកម្មករនិយោជិត (ថ្នាក់ដឹកនាំ សហជីពកម្មករនិយោជិត) នៃក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រូង ទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលំអនូវលក្ខខណ្ឌការងារមួយចំនួនឱ្យ បានប្រសើរជូនកម្មករនិយោជិត។ ក្រោយពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងនេះមក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានចាត់មន្ត្រី ជំនាញឱ្យធ្វើការដោះស្រាយវិវាទការងារនេះជាបន្តបន្ទាប់ និងផ្សះផ្សា នៅថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ ដោយ ទទួលបានលទ្ធផលសះដានីងគ្នាចំនួន ១១ ចំណុច មិនសះដានីងគ្នាចំនួន ០៤ ចំណុច លើការទាមទារចំនួន ១៥ ចំណុច។ ចំណុចមិនសះដានីងចំនួន ០៤ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ តាមរយៈរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមមិនសះដានីង លេខ ១៤៦៨ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃ ទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងនេះមក ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមសួររកនូវអង្គហេតុផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងចំណុចវិវាទដែលនៅ សល់ទាំងនេះ និងបានធ្វើការផ្សះផ្សាលើចំណុចមិនសះដានីងចំនួន ០៤ ចំណុចនេះបន្ថែមទៀត ដោយភាគីទាំងពីរបានសះ ដានីងគ្នាលើចំណុចវិវាទចំនួន ១ គឺចំណុចវិវាទទី២។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាទៅលើចំណុច វិវាទមិនសះដានីង ដែលនៅសល់មានចំនួន ០៣ ចំណុច គឺ ចំណុចវិវាទទី១, ទី៣និង ទី៤។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើចំណុចវិវាទដែលនៅសល់ខាងលើនេះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម ៖

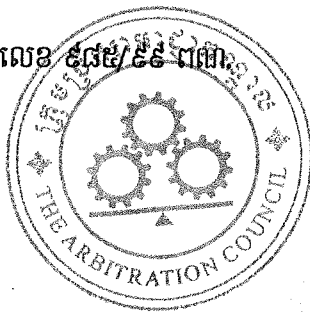
ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី ៖ គ្មាន

ឯកសារ ភស្តុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក ៖

- ១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ របស់នាយកក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រូង ផ្ទេរសិទ្ធិជូនកញ្ញា ជា សុខលី ដើម្បីចូលរួមសម្របសម្រួល ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាល។
- ២- វិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រូង (ហ្គាមេន) លេខ ៤៩៨៧ ពណ.ចបព ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១។
- ៣- លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រូង តំកល់ទុកនៅនាយកដ្ឋានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម លេខ ៩៧៥/៩៩ ពណ. សតក.បព ថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៤

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជិត ៖

- លិខិតពឹងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ របស់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព កម្មករ និយោជិត និងកម្មករ កម្មការិនី បំរើការងារនៅរោងចក្រ អេស៊ី ជ្រៃហ្គន ពឹងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិជូន ប្រធានសហព័ន្ធសហជីពកម្មករនិយោជិតជួយចរចាជាមួយប្រធានក្រុមហ៊ុន ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

- ១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន លេខ ១៤៦៨ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ ។
- ២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន ចុះថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

- ១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ១២៨៦ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ។
- ២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ១២៨៧ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ៖

- ក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន (ហ្គ្រូមេន) (តទៅនេះហៅថា ក្រុមហ៊ុន អេស៊ី ជ្រៃហ្គន) ជាក្រុមហ៊ុន ដែលមាន សកម្មភាពចម្បងក្នុងការបោកគក់។ ក្រុមហ៊ុននេះបានចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ក្រោមលេខ Inv. ៦៥១ E/ ១៩៩៩ តាមរយៈវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម លេខ ៤៩៨៧ ពណ.ចបព. របស់ក្រសួង ពាណិជ្ជកម្ម ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ។ នៅក្នុងវិញ្ញាបនបត្របញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម និងលក្ខន្តិកៈរបស់ ក្រុមហ៊ុន សរសេរថា ក្រុមហ៊ុន “អេស៊ី ជ្រៃហ្គន” ដែលមានលក្ខណៈផ្លូវការ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលសម្រេចប្រើពាក្យថា ក្រុមហ៊ុន “អេស៊ី ជ្រៃហ្គន” ជំនួសឱ្យពាក្យថា “អេស៊ី ជ្រៃហ្គន” ។ បច្ចុប្បន្ន នេះ ក្រុមហ៊ុនជួលកម្មករនិយោជិតសរុបប្រមាណជា ១២០ នាក់ ។
- សហព័ន្ធសហជីពកម្មករនិយោជិត ជាភាគីដើមបណ្តឹងនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ។ សហព័ន្ធសហជីពកម្មករ និយោជិតបានទទួលលិខិតពឹងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិ ពីកម្មករចំនួន ០៣ នាក់ ឱ្យសហព័ន្ធសហជីពកម្មករ

និយោជិត ជួយចរចាជាមួយនិយោជករោងចក្រ អេស៊ា ជ្រៃហ្គន ដើម្បីដោះស្រាយនូវលក្ខខណ្ឌការងារមួយ ចំនួន ។

ចំណុចវិវាទទី ០១ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល

- បច្ចុប្បន្ន ការអនុវត្តរបស់រោងចក្រ គឺនិយោជកបានផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោងចំនួន ២០០០រៀល ក្នុងមួយថ្ងៃ។
- ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា ៖
 - o ម៉ោងធ្វើការរបស់ក្រុមហ៊ុន ចែកចេញជា ២ ពេល ដូចខាងក្រោម ៖
 - ពេលព្រឹក ៖ ចាប់ពីម៉ោង ៦៖ ០០ នាទី ព្រឹក ដល់ម៉ោង ១១៖០០ នាទី ព្រឹក
 - ពេលរសៀល ៖ ចាប់ពីម៉ោង ១១៖៣០ នាទី ព្រឹកដល់ម៉ោង ២៖០០ នាទីរសៀល
 - o បច្ចុប្បន្ន ក្រុមហ៊ុនបានបែងចែកការធ្វើការបន្ថែមម៉ោងជា ២ វគ្គ ដែល ៖
 - វគ្គទី១៖ ពីម៉ោង ២៖០០ នាទី ដល់ម៉ោង ៤៖០០ នាទី
 - វគ្គទី២៖ ពីម៉ោង ៤៖០០ នាទី ដល់ម៉ោង ៦៖០០ នាទី
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា ជាធម្មតាច្បាប់កំណត់ឱ្យធ្វើការបន្ថែមម៉ោងត្រឹមតែ ២ ម៉ោង ក្នុងមួយ ថ្ងៃ។ ដោយឡែក ជាការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុនបានឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើការបន្ថែមម៉ោងដល់ទៅ ៤ ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ។ ដោយមូលហេតុថា ក្រុមហ៊ុនបានឱ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើការបន្ថែមម៉ោងហួសពីអ្វី ដែលច្បាប់បានកំណត់ ដូច្នេះ និយោជកគួរតែផ្តល់ប្រាក់ធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល នេះដល់ កម្មករនិយោជិត ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា ៖
 - o រោងចក្រដទៃទៀត បានផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល
 - o បើថែមតែ ២ ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ ភាគីកម្មករនិយោជិតនឹងមិនធ្វើការទាមទារទេ ។ ដោយឡែក ចំពោះក្រុមហ៊ុននេះ និយោជកបានឱ្យកម្មករធ្វើការបន្ថែមម៉ោងចំនួន ៤ ម៉ោង ។
 - o ភាគីនិយោជកបានឆ្លើយតបថា និយោជកបានអនុវត្តតាមច្បាប់ការងាររួចហើយ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ច្បាប់មិនមានចែងអំពីកាតព្វកិច្ចក្នុងការបន្ថែមប្រាក់ធ្វើការបន្ថែមម៉ោងទេ ។
- លើសពីនេះ ក្រុមហ៊ុនបានគោរពតាមគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត នៃការធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ។ កម្មករនិយោជិត ធ្វើក៏បាន មិនធ្វើការបាន និយោជកមិនបង្ខំទេ ។
- ដូច្នេះ និយោជកមិនអាចផ្តល់ជូនតាមការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិតបានទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ០៣ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅ ចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់

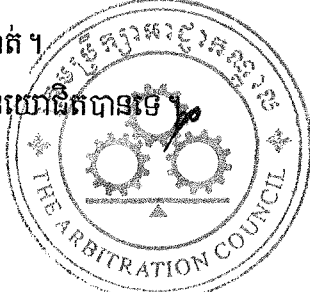

សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅចំនួន ៨ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ៧ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺ ១៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិត ។

- ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា បច្ចុប្បន្ន និយោជកបានអនុវត្តទៅតាមច្បាប់ ដោយផ្តល់ប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅ ចំនួន ៧ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា ៖
 - o ក្រុមហ៊ុនដទៃទៀតបានផ្តល់ប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅ យ៉ាងហោចណាស់ ចំនួន ១០ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ។
 - o ថ្លៃផ្ទះឡើងថ្លៃ ទំនិញឡើងថ្លៃ ហើយតម្លៃធ្វើដំណើរតាមឡានឡើងថ្លៃដែរ ។
 - o បច្ចុប្បន្ន មិនមានតម្លៃឡាន ឬតម្លៃបន្ទប់ជួលណា ដែលមានតម្លៃ ៧ ដុល្លារអាមេរិកទេ
- ភាគីនិយោជកបានអះអាងថា មិនមែនរោងចក្រទាំងអស់សុទ្ធតែផ្តល់ប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅ ពី១០ ដុល្លារអាមេរិកឡើងទៅនោះទេ ។ មានក្រុមហ៊ុនខ្លះក៏ផ្តល់ជូនដូចក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួនដែរ គឺចំនួន ៧ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ។
- និយោជកបានអះអាងទៀតថា បច្ចុប្បន្នក្រុមហ៊ុន ជាក្រុមហ៊ុនតូចតាច រកចំណូលបានតិចតួច ព្រមទាំងមានកម្មករនិយោជិតចំនួនតិចទៀតផង ។ ក្រុមហ៊ុននេះ ជាក្រុមហ៊ុនដែលទទួលអីវ៉ាន់បន្តពីក្រុមហ៊ុនដទៃ ពេលខ្លះមានអីវ៉ាន់ ពេលខ្លះអត់ ។
- ដូច្នេះ និយោជកមិនមានលទ្ធភាពផ្តល់ជូនតាមការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិតបានទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ០៤ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ (ប្រាក់ច្រើម) សរុប ចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ ចំនួន ៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ១០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ។
- បច្ចុប្បន្ន និយោជកបានផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ចំនួន ១០ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា ៖
 - o បើក្រុមហ៊ុនតម្លើងប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់នេះបានច្រើនជាងមុន នោះកម្មករនឹងមានជីវភាពល្អប្រសើរជាងមុន ព្រោះថាបច្ចុប្បន្នកម្មករជួបការលំបាក ។
 - o រោងចក្រដទៃទៀត ផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ពី ១២ ដុល្លារអាមេរិក រហូតដល់ ២០ ដុល្លារអាមេរិក ។
- ភាគីនិយោជកអះអាងថា បច្ចុប្បន្នក្រុមហ៊ុន ជាក្រុមហ៊ុនតូច មានចំណូលមិនទៀងទាត់ ។
- ជាជំហររបស់និយោជក និយោជកមិនអាចតម្លើងតាមការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិតបានទេ ។

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ៖

ចំណុចវិវាទទី ០១ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែម ម៉ោង ១ម៉ោង ១០០០រៀល ដល់កម្មករនិយោជិតដែរ ឬទេ?

យោងតាមចំណុចទី២ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៤៤ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ចែងថា៖
“ កម្មករនិយោជិតដែលស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការបន្ថែមម៉ោងតាមសំណូមពរនិយោជក ត្រូវទទួលបានប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ២០០០ (ពីរពាន់) រៀល ក្នុងមួយថ្ងៃ ឬទទួលបានការផ្តល់ជូនបាយមួយពេលដោយឥតគិតថ្លៃ” ។

តាមរយៈខ្លឹមសារនៃចំណុចទី២ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងខាងលើ កម្មករនិយោជិតដែលស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការបន្ថែម ម៉ោងតាមសំណូមពររបស់និយោជក ត្រូវទទួលបានប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោងចំនួន ២០០០ (ពីរពាន់)រៀល ឬ ទទួលបានការផ្តល់ជូនបាយមួយពេលដោយឥតគិតថ្លៃ ក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយមិនកំណត់ថា ធ្វើការថែមម៉ោងប៉ុន្មានម៉ោង នោះទេ ។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ជាការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន និយោជកដែលផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោងចំនួន ២០០០ រៀល ក្នុងមួយថ្ងៃដល់កម្មករនិយោជិតដែលធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិនិត្យឃើញថា និយោជកបានបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៤១/១១ ខាងលើរួចហើយ ។

ក្រៅពីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញថា មានបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ស្តីពីការងារ អនុសញ្ញារួម កិច្ច ព្រមព្រៀងណាមួយ រវាងភាគីទាំងពីរ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ឬការអនុវត្តកន្លងមក ដែលកំណត់ពីកាតព្វកិច្ចរបស់ និយោជក ក្នុងការផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល ជូនកម្មករនិយោជិតទេ ។ ការទាម ទារនេះ ជាការទាមទារប្រសើរជាងច្បាប់ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទនេះ ជាវិវាទអំពី ផលប្រយោជន៍ ។

ចំពោះវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាដូចខាងក្រោម ៖

កថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៩៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា ៖ “អនុសញ្ញារួម គឺជាកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរ ដែលទាក់ទងដល់បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុង មាត្រា៩៦ កថាខណ្ឌទី១ អនុសញ្ញារួមត្រូវ ធ្វើឡើងដោយព្រមព្រៀងគ្នារវាង ៖

- ក. មួយចំណែកគឺនិយោជកម្នាក់ និយោជកមួយក្រុម ឬអង្គការមួយ ឬអង្គការច្រើនតំណាងឱ្យនិយោជក” ។
- ខ. មួយចំណែកទៀត គឺអង្គការសហជីពមួយ ឬអង្គការសហជីពច្រើនតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិត ។... ។”

លើសពីនេះ ប្រការ៩ នៃប្រកាសលេខ ៣០៥ សកបយ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជា ជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ចុះថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីភាពជាតំណាងរបស់អង្គការវិជ្ជាជីវៈនៃកម្មករ និយោជិតនៅថ្នាក់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន និងសិទ្ធិក្នុងការចរចាជាសមូហភាព ដើម្បីចុះអនុសញ្ញារួមនៅថ្នាក់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ចែងថា ៖ “សហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុត មានសិទ្ធិស្នើសុំឱ្យនិយោជកធ្វើការចរចា អំពីអនុសញ្ញា

រួម ដែលអនុវត្តចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំងអស់ ដែលសហជីពនោះតំណាងឱ្យ។ ក្នុងករណីនេះ និយោជកមាន ភាពព្រកិច្ច ត្រូវតែធ្វើការចរចាជាមួយសហជីព។”

យោងតាមមាត្រា ៩៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងប្រការ ៩ នៃប្រកាសខាងលើ ជាទូទៅ ចំពោះវិវាទទាក់ ទងនឹងផលប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែពិចារណាលើភាពជាតំណាងបំផុតរបស់សហជីព ដែលជា ភាគីវិវាទ ដោយសារក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាពជាតំណាងបំផុតរបស់សហជីពផ្តល់សិទ្ធិតាមផ្លូវ ច្បាប់ដល់សហជីពក្នុងការចរចាបង្កើតអនុសញ្ញារួមក្នុងក្រុមហ៊ុន និងមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការនាំសំណុំរឿងវិវាទអំពី ផលប្រយោជន៍ មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយ។

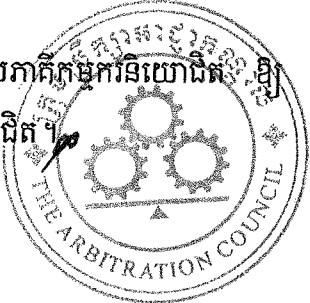
ប្រការ ៤៣ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចែងថា ៖ “សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញា កណ្តាល ដែលដោះស្រាយវិវាទផលប្រយោជន៍ នឹងត្រូវមកជំនួសអនុសញ្ញារួម និងមានប្រសិទ្ធិភាពអនុវត្តរយៈពេល មួយឆ្នាំ ចាប់តាំងពីថ្ងៃចូលជាស្ថាពរ លើកលែងតែភាគីវិវាទបានព្រមព្រៀងគ្នាលើការធ្វើអនុសញ្ញារួមថ្មីមួយ ដើម្បី ដាក់ជំនួសសេចក្តីបង្គាប់នោះ”។

យោងតាមខ្លឹមសារនៃប្រការ ៤៣ នៃប្រកាសខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា សេចក្តី បង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ នឹងក្លាយជាអនុសញ្ញារួម ដែលអនុវត្តទៅលើ កម្មករនិយោជិតទាំងអស់នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយធ្វើឱ្យកម្មករនិយោជិតទាំងអស់ បាត់បង់សិទ្ធិក្នុងការធ្វើកូដកម្ម ដើម្បីទាមទារលើវិវាទដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍នាពេលអនាគត។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលអាចធ្វើការ ដោះស្រាយវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍បាន លុះត្រាតែសហជីពដែលទាមទារនាំយកវិវាទនោះមក ជាសហជីពដែលមាន ភាពជាតំណាងបំផុតនៅក្នុងសហគ្រាស ឬសហជីពច្រើនរួមគ្នាទៅមានចំនួនសមាជិកលើសពីពាក់កណ្តាលនៃកម្មករ និយោជិតនៅក្នុងសហគ្រាស (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៨១/០៤-អេវីប្រ្តិន ចំណុចវិវាទ ទី៤ និងលេខ ៩៨/០៤- ហ្សេត យូនេស្កូ ចំណុចវិវាទទី៣)។

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១៦៩/១១-ហ្សេត ធួន ធីវ ត្រង់ចំណុចវិវាទទី៥ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបដិសេធ ពិចារណាវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ ដោយសារសហជីពដែលនាំវិវាទការងារនោះ មកជាសហជីពដែលមិនមានភាព តំណាងបំផុតនៅក្នុងរោងចក្រ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០២/១១-ពូយេស ហេតុផល ចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ៦៦/១១-អ៊ិនហានស៊ីង ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១)។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ មានតែកម្មករនិយោជិតចំនួន ០៣ នាក់ ដែលជាភាគីដើមបណ្តឹង បានពឹងពាក់ និង ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យសហជីពនៃសហជីពកម្មករនិយោជិតនាំសំណុំរឿងនេះមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មិនមានសហជីពដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់តាមផ្លូវច្បាប់ក្នុងការនាំវិវាទ ដែល ទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណានោះទេ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យ និយោជកផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល ដល់កម្មករនិយោជិត។

ចំណុចវិវាទទី ០៣ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅចំនួន ៨ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ៧ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺ ១៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិត

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចបន្ថែមប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និង ថ្លៃស្នាក់នៅ ចំនួន ៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ៧ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺ ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិតដែរ ឬទេ?

ចំណុចទី១ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ២៣០ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ កំណត់ថា៖
“ ផ្តល់ប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅចំនួន ៧ (ប្រាំពីរ) ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ” ។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ជាការអនុវត្តរបស់ក្រុមហ៊ុន និយោជកដែលផ្តល់ប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅចំនួន ៧ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិត ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិនិត្យឃើញថា និយោជកបានបំពេញកាតព្វកិច្ច ដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ២៣០ ខាងលើរួចហើយ ។

លើសពីនេះទៅទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញថា មានបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ស្តីពីការងារ អនុសញ្ញារួមកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ រវាងភាគីទាំងពីរ បទបញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុង ឬការអនុវត្តកន្លងមក ដែលកំណត់ពីកាតព្វកិច្ច របស់និយោជកក្នុងការបន្ថែមប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅចំនួន ៨ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ៧ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺ ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ នោះទេ ។ ដូច្នេះ ការទាមទារនេះ ជាការទាមទារប្រសើរជាងច្បាប់ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទនេះ ជាវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ ។

(សូមមើលការបកស្រាយទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ នៅក្នុងហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១) ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធពិចារណាការភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅ ចំនួន ៨ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ៧ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺ ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី ០៤ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ (ប្រាក់ត្រឹម)ចំនួន ៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ១០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ (ប្រាក់ត្រឹម) ចំនួន ៥ ដុល្លារអាមេរិក លើទឹកប្រាក់ ១០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិតដែរ ឬទេ?

ចំណុចទី២ នៃសេចក្តីជូនដំណឹង ២៣០ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ របស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ចែងថា៖ “ កម្មករនិយោជិតដែលបានមកធ្វើការទៀងទាត់តាមចំនួនថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការក្នុង

ខែនីមួយ ដោយគ្មានវត្តមាន ត្រូវទទួលបានប្រាក់រង្វាន់យ៉ាងតិចចំនួន ១០ (ដប់) ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយ ខែ ។..”

នៅក្នុងសវនាការ ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា និយោជកបានផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ចំនួន ១០ ដុល្លារ អាមេរិកក្នុងមួយខែដល់កម្មករនិយោជិត ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិនិត្យឃើញថា និយោជកបានបំពេញកាតព្វកិច្ច ដែលមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ២៣០/១២ ខាងលើរួចហើយ ។

ក្រៅពីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញថា មានបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ស្តីពីការងារ អនុសញ្ញារួម កិច្ច ព្រមព្រៀងណាមួយ រវាងភាគីទាំងពីរ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ឬការអនុវត្តកន្លងមក ដែលកំណត់ពីកាតព្វកិច្ចរបស់ និយោជកក្នុងការបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ ចំនួន ៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ១០ ដុល្លារ អាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែជូនកម្មករនិយោជិតទេ ។ ការទាមទារនេះ ជាការទាមទារប្រសើរជាងច្បាប់ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទនេះ ជាវិវាទអំពីផល ប្រយោជន៍ ។

(សូមមើលការបកស្រាយទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ នៅក្នុងហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុច វិវាទទី១) ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បដិសេធពិចារណាការទាមទារភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារ ឱ្យ និយោជកបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ (ប្រាក់ព្រឹម) ចំនួន ៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ១០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែជូនកម្មករនិយោជិត ។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ដូចតទៅ ៖

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី ០១ ៖

បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ១ ម៉ោង ១០០០ រៀល ដល់កម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី ០៣ ៖

បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និង ថ្លៃស្នាក់នៅ ចំនួន ៨ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ៧ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺ ១៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ដល់កម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី ០៤ ៖

បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យនិយោជកបន្ថែមប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ (ប្រាក់ព្រឹម) ចំនួន ៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ លើទឹកប្រាក់ ១០ ដុល្លារអាមេរិក ដែលមានស្រាប់ សរុបគឺចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែជូនកម្មករនិយោជិត ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ ៖ សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះ នឹងក្លាយជាស្ថាពរ ចន្ទប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន ០៨ ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមាន ភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមរយៈ លេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក ៖

ឈ្មោះ ៖ ហែម ហ៊ុនណារិន្ទ

ហត្ថលេខា ៖

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

ឈ្មោះ ៖ អន ណាន

ហត្ថលេខា ៖

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ៖

ឈ្មោះ ៖ អ៊ុន សារ៉ាយ

ហត្ថលេខា ៖